Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
NIILO JÄÄSKINEN IŠVADA,
pateikta 2012 m. sausio 26 d.[1]

Sujungtos bylos C-90/11 ir C-91/11

Alfred Strigl
prieš
Deutsches Patent- und Markenamt
ir
Securvita – Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH
prieš
Öko-Invest Verlagsgesellschaft mbH

(Bundespatentgericht (Vokietija) pateikti prašymai priimti prejudicinį sprendimą)

„Prekių ženklai — Direktyva 2008/95/EB — 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose numatyti atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindai — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 — 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose numatyti absoliutūs atsisakymo registruoti pagrindai — Žodinis prekių ženklas, sudarytas iš apibūdinamosios sintagmos ir raidžių sekos, apimančios minėtą sintagmą sudarančių žodžių pirmąsias raides, kuri pati savaime nėra apibūdinamoji — Apibūdinamasis pobūdis — Skiriamasis požymis — Vertinimo kriterijai — Reikalavimas palikti laisvai naudoti — Skiriamoji prekių ženklo funkcija“

I – Įvadas

1. Abu šioje išvadoje nagrinėjami *Bundespatentgericht* (Federalinis patentų teismas, Vokietija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą susiję su 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti[2], 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktų išaiškinimu.

2. Pagrindinėse bylose ginčijami žodiniai prekių ženklai, sudaryti iš kelių elementų. Abu šie prekių ženklai, t. y. „Multi Markets Fund MMF“ ir „NAI – Der Natur-Aktien-Index“, sudaryti iš apibūdinamosios sintagmos, prieš kurią ar po kurios, atsižvelgiant į konkretų prekių ženklą, nurodyta raidžių seka (santrumpa), apimanti šią sintagmą sudarančių žodžių pirmąsias raides, kuri pati savaime nėra apibūdinamoji.

3. Šiose bylose Teisingumo Teismo prašoma papildyti savo praktiką prekių ženklų srityje ir, konkrečiau kalbant, nuspręsti dėl Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose išvardytų dviejų atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindų, susijusių, pirma, su skiriamojo požymio nebuvimu ir, antra, su deriniu, apimančiu tiktai žymenis arba nuorodas, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti prekės ar paslaugos, kurioms skirtas prekių ženklas, charakteristikas, taikymo srities.

1 — Originalo kalba: prancūzų.
2 — OL L 29, p. 25.

4. Šioje srityje nuolat kyla klausimų dėl to, kas yra svarbiau: prekių ženklo paraišką pateikusio asmens arba jo savininko interesų apsauga ar būtinybė paisyti bendrųjų interesų. Visų pirma šių bendrųjų interesų esmė – nepagrįstai neapriboti galimybių naudotis apibūdinamaisiais žymenimis (reikalavimas palikti laisvai naudoti) ir leisti galutiniam atitinkamos prekės ar paslaugos vartotojui ar naudotojui ją atskirti nuo kitos kilmės prekių ir paslaugų (skiriamoji funkcija). *Bundespatentgericht* pateiktais klausimais siekia iš esmės identifikuoti kriterijus, svarbius nustatant ryšį tarp šių dviejų tikslų, kuriais grindžiama prekių ženklų teisė, kategorijų.

II – Teisinis pagrindas

A – *Sąjungos teisės aktai*

5. Direktyvos 2008/95 3 straipsnio [3] „Atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindai“ 1 dalyje nurodyta:

„1. Toliau išvardyti žymenys nebus registruojami arba, jeigu įregistruoti, galės būti pripažinti negaliojančiais:

<…>

b) neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai;

c) prekių ženklai, sudaryti tiktai iš tokių žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, arba kitoms prekių ar paslaugų charakteristikoms;

<…>“

B – *Nacionalinės teisės aktai*

6. Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktų nuostatos iš esmės atitinka Vokietijos prekių ženklų ir kitų žymenų apsaugos įstatymo (*Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen*, toliau – *MarkenG*) 8 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktų nuostatas. Šiose nuostatose numatyta:

„2) Neregistruojami prekių ženklai,

1) neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ar paslaugų atžvilgiu;

2) sudaryti tik iš tokių žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšį, kokybę, kiekį, paskirtį, vertę, geografinę kilmę arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laiką, arba kitas prekių ar paslaugų charakteristikas <…>“.

III – Pagrindinės bylos, prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

A – *Byla „Strigl“ (C-90/11)*

7. 2008 m. A. Strigl pateikė *Deutsches Patent- und Markenamt* (Vokietijos patentų ir prekių ženklų tarnyba) paraišką įregistruoti žodinį prekių ženklą „Multi Markets Fund MMF“ peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti (toliau – Nicos sutartis) 36 klasės paslaugoms.

3 — Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktų nuostatų formuluotė atitinka 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų nuostatų formuluotę.

8. Šios paslaugos apibūdintos taip: „draudimas (konsultacijos, draudimo pardavimas ir tarpininkavimas); draudimo konsultacijos; finansinės paslaugos (bankų ir kredito įstaigų paslaugos, finansinės konsultacijos, kapitalo investavimas, patikėtinių veikla, piniginės operacijos); nekilnojamojo turto paslaugos (nekilnojamojo turto ir kito turto administravimas, nekilnojamojo turto agentūros); turto valdymo ir finansinės konsultacijos“.

9. Dviem sprendimais, priimtais 2008 m. gegužės 23 d. ir rugsėjo 11 d., *Deutsches Patent- und Markenamt*, remdamasi *MarkenG* 8 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktais, atmetė paraišką įregistruoti prekių ženklą. Šiuo klausimu iš esmės ji manė, kad žodžių junginys „Multi Markets Fund“ nurodo fondą, investuojantį daugelyje įvairių rinkų. Ji taip pat manė, jog visiškai gali būti, kad visuomenė seką MMF supras kaip akivaizdžią žymens trijų pirmųjų žodinių elementų santrumpą dėl to, kad ši santrumpa nurodyta iš karto po šių trijų elementų ir apima jų pirmąsias raides.

10. Todėl *Deutsches Patent- und Markenamt* padarė išvadą, kad žymuo, vertinamas visas, nėra svarbesnis už jį sudarančių elementų visumą. Nors ir pripažino, kad, raidžių seka MMF, vertinama atskirai, gali turėti įvairių prasmių, vis dėlto ji manė, kad, atsižvelgiant į kitas prekių ženklo sudedamąsias dalis ir paslaugas, kurioms žymenį prašoma įregistruoti, pasirinkimas akivaizdžiai sumažėja.

11. A. Strigl pareiškė ieškinį *Bundespatentgericht* prašydamas panaikinti *Deutsches Patent- und Markenamt* sprendimus atsisakyti registruoti šį žodinį prekių ženklą. Jis manė, jog šis ženklas turi daug reikšmių. Jo nuomone, to, kad elementas MMF gali atitikti kelias santrumpas, pakanka atmesti teiginį, kad šis žymuo gali būti vartojamas kaip apibūdinamasis.

12. Manydamas, kad šiam ginčui išspręsti reikalinga išaiškinti Direktyvą 2008/95, *Bundespatentgericht* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyvos [2008/95] 3 straipsnio 1 dalies b ir (arba) c punkte numatytas atsisakymo registruoti pagrindas taikomas ir žodiniam žymeniui, sudarytam iš apibūdinamosios sintagmos ir neapibūdinamosios raidžių sekos junginio, jei raidžių seką visuomenė gali suprasti kaip sintagmos santrumpą, nes ji apima kiekvieno sintagmos žodžio pirmąją raidę, ir visą prekių ženklą galima suprasti kaip vienas kitą paaiškinančių apibūdinamųjų nuorodų ar santrumpų kombinaciją?“

B – *Byla „Securvita“ (C-91/11)*

13. Žodinis prekių ženklas „NAI – Der Natur-Aktien-Index“ buvo įregistruotas 2001 m. *Deutsches Patent- und Markenamt* bendrovės *Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH* (toliau – *Securvita*) vardu Nicos sutarties 36 klasės paslaugoms: „draudimas; finansinės paslaugos; piniginės operacijos; nekilnojamojo turto paslaugos“.

14. 2007 m. bendrovė *Öko Invest Verlagsgesellschaft mbH* (toliau – *Öko-Invest*) paprašė panaikinti minėto prekių ženklo registraciją teigdama, kad raidžių seka NAI finansų srityje vartojama kaip sintagmos „Natur-Aktien-Index“ santrumpa. Grįsdama savo ieškinį *Öko-Invest* teigė: kadangi ši sintagma, esanti iš karto po raidžių sekos NAI, yra apibūdinamoji nuoroda, raidžių seka, suvokiama kaip paprasta sintagmos santrumpa, gali būti taip pat laikoma tik apibūdinamąja nuoroda.

15. 2008 m. gegužės 28 d. sprendimu *Deutsches Patent- und Markenamt* patenkino *Öko-Invest* prašymą ir panaikino minėto prekių ženklo registraciją, nusprendusi, kad ji negalima remiantis *MarkenG* 8 straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytu atsisakymo registruoti pagrindu. Jos nuomone, prekių ženklas, vertinamas visas, tėra tiesiog apibūdinamųjų nuorodų kombinacija, prieš kurią nurodyta santrumpa, t. y. raidžių seka NAI, kurią būtent taip suvokia visuomenė.

16. Grįsdama savo ieškinį dėl šio sprendimo, pareikštą *Bundespatentgericht*, bendrovė *Securvita* teigė, jog šiam prekių ženklui negali būti taikomas joks atsisakymo registruoti pagrindas. Konkrečiai kalbant, ji nurodė faktą, kad Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtoji apeliacinė taryba priėmė jos Bendrijos prekių ženklo „NAI – Der Natur-Aktien-Index“ paraišką, 2009 m. spalio 15 d. sprendimu byloje R 1630/2008-4 nusprendusi, kad šis prekių ženklas yra skiriamasis, o ne apibūdinamasis žymuo [4].

17. Šiomis aplinkybėmis *Bundespatentgericht* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikė Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyvos [2008/95] 3 straipsnio 1 dalies b ir (arba) c punkte numatytas atsisakymo registruoti pagrindas taikomas ir žodiniam žymeniui, sudarytam iš apibūdinamosios sintagmos ir raidžių sekos, kuri pati savaime nėra apibūdinamoji, junginio, jei raidžių seką visuomenė gali suprasti kaip sintagmos santrumpą, nes ji apima kiekvieno sintagmos žodžio pirmąją raidę, ir visą prekių ženklą galima suprasti kaip vienas kitą paaiškinančių apibūdinamųjų nuorodų ar santrumpų kombinaciją?“

18. *Bundespatentgericht* pateikti prašymai priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismo kanceliarijoje buvo užregistruoti 2011 m. vasario 25 d.

19. 2011 m. gegužės 26 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-90/11 ir C-91/11 sujungtos, kad būtų bendrai vykdomas procesas ir priimamas sprendimas.

20. Rašytines pastabas pateikė viena pagrindinės bylos šalių bendrovė *Securvita*, Italijos ir Lenkijos vyriausybės ir Europos Komisija. Nė viena šalių neprašė žodinio bylos nagrinėjimo.

IV – Analizė

A – *Bendrosios pastabos*

1. Pirminės pastabos

21. Pirmiausia reikia pažymėti, kad Direktyvos 2008/95 nuostatos yra artimos Reglamento Nr. 207/2009 nuostatoms. Šioje byloje Direktyvoje 2008/95 numatyti atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindai, kuriuos išaiškinti prašo nacionalinis teismas, kaip jau nurodžiau, yra tapatūs minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytiems absoliutiems atmetimo pagrindams. Dėl šio tapatumo taip pat remsiuosi Teisingumo Teismo praktika dėl Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų nuostatų [5].

22. Atsakant į prejudicinius klausimus nebūtina atskirti abiejose pagrindinėse bylose pateiktų klausimų, nes nacionalinio teismo iškeltas teisės klausimas iš esmės yra tas pats. Pirmoje prejudicinio klausimo dalyje įterpus „pati savaime“ [6], prejudicinis klausimas byloje *Securvita* atrodo tikslesnis, nors iš esmės yra panašus į iškeltą byloje *Strigl*. Dėl šios priežasties analizę šioje išvadoje pradėsiu remdamasis klausimo formuluote byloje *Securvita*.

4 — Be to, *Securvita* pateikė VRDT paraišką įregistruoti žymenį „Natur-Aktien-Index“ (be santrumpos NAI) kaip Bendrijos prekių ženklą. Ekspertas atsisakė įregistruoti šį prekių ženklą 2007 m. vasario 14 d. 2008 m. gegužės 26 d. VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją byloje R 525/2007-4. 2009 m. birželio 30 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo nutartimi *Securvita prieš VRDT* (*Natur-Aktien-Index*) (T-285/08, Rink. p. II-2171) ieškinys dėl šio sprendimo buvo pripažintas akivaizdžiai nepriimtinu.

5 — Tačiau reikia nurodyti, kad nagrinėjama teismų praktika daugiausia susijusi su 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmąja Tarybos direktyva 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1 ; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92) ir 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), pakeistais atitinkamai Direktyva 2008/95 ir Reglamentu Nr. 207/2009.

6 — Vokiečių k. „isoliert betrachtet“.

23. Nagrinėdamas šias bylas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori išsiaiškinti, kaip, atsižvelgiant į Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir (arba) c punktuose nurodytus atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindus, reikia vertinti prekių ženklą, sudarytą, pirma, iš apibūdinamosios sintagmos ir, antra, raidžių sekos, apimančios šios sintagmos žodžių pirmąsias raides, kuri *per se* gali būti laikoma neapibūdinamąja.

2. Dėl pareiškimų dėl atsisakymo

24. Kadangi ginčijami prekių ženklai sudaryti iš apibūdinamųjų elementų ir elementų, kurie patys savaime nėra apibūdinamieji, reikia nustatyti paralelę su Reglamente Nr. 207/2009 įtvirtinta sistema. Iš tiesų pagal šio reglamento 37 straipsnio 2 dalį, jeigu prekių ženkle yra neturintis skiriamojo požymio elementas ir jeigu tokio elemento įtraukimas į prekių ženklą gali sukelti abejonių dėl prekių ženklo apsaugos apimties, VRDT kaip šio prekių ženklų registravimo sąlygos gali pareikalauti, kad pareiškėjas atsisakytų nuo išimtinės teisės į skiriamojo požymio neturintį elementą (vadinamasis „disclaimer“) (toliau – pareiškimas dėl atsisakymo)[7].

25. Tačiau pagal Reglamentą Nr. 207/2009 VRDT suteikta galimybė reikalauti, kad prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo padarytų pareiškimą dėl atsisakymo, visiškai nereiškia, kad šiuo pareiškimu gali būti daroma įtaka klausimui, ar žymuo gali būti įregistruotas, ar ne. Pagal bendrąją taisyklę prekių ženklą, sudarytą iš kelių elementų, kurių kai kurie apibūdinamieji, o kiti ne, atsisakoma registruoti tik tuo atveju, jeigu jis, vertinamas visas, neturi skiriamojo požymio[8].

26. Nors pareiškimais dėl atsisakymo gali būti daroma įtaka prekių ženklo apsaugos apimties tyrimui, kai dėl prekių ženklų kyla ginčas, VRDT, panašu, nesinaudoja šia Reglamentu Nr. 207/2009 suteikta galimybe. Priešingai, atrodo, jog VRDT taiko principą, kad žymenys, sudaryti iš kelių elementų, negali būti saugomi tik dėl vieno iš jų[9].

3. Dėl bendrųjų interesų, kuriais grindžiami atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindai

27. Nagrinėjant Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose numatytus atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindus, reikia tinkamai atsižvelgti į jais siekiamus tikslus ir juos grindžiančius bendruosius interesus. Todėl šiuo klausimu naudinga pateikti kelias pastabas.

28. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką skirtingus Direktyvos 2008/95 3 straipsnyje numatytus atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindus bei Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnyje nurodytus absoliučius atmetimo pagrindus reikia aiškinti atsižvelgiant į kiekvieną jų grindžiantį bendrąjį interesą[10].

29. Pirmiausia dėl Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyto atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindo tikslo reikia pabrėžti, kad šia nuostata siekiama užtikrinti bendrojo intereso tikslo, kad prekių ar paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, charakteristikas apibūdinančius žymenis ar nuorodas galėtų visi laisvai naudoti, įgyvendinimą[11].

7 — Direktyvoje 2008/95 toks pareiškimas dėl atsisakymo nenumatytas. Vis dėlto, kadangi procedūrinių klausimų derinimo minėta direktyva neapima, valstybių narių nacionalinės teisės aktuose tokia nuostata gali būti numatyta. Taigi neatmetu galimybės, kad pareiškimas dėl atsisakymo, įtvirtintas kai kurių valstybių narių teisės sistemose, gali daryti įtaką ginčijamų prekių ženklų vertinimui.

8 — Žr. „Study on the Overall Functioning of the European Trade Mark System“, Max Planck Institute for Intellectual Property and Competition Law, Munich, 2011, kurį galima rasti šiuo adresu: http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/tm/20110308_allensbach-study_en.pdf.

9 — Šiuo klausimu žr. generalinio advokato P. Mengozzi išvados 73 punktą byloje, kurioje priimtas 2010 m. rugsėjo 14 d. Sprendimas *Lego Juris prieš VRDT* (C-48/09 P, Rink. p. I-8403).

10 — Šiuo klausimu aiškinant Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnyje numatytus atmetimo pagrindus žr. 2007 m. balandžio 19 d. Sprendimą *VRDT prieš Celltech* (C-273/05 P, Rink. p. I-2883, 74 punktas) ir 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimą *BioID prieš VRDT* (C-37/03 P, Rink. p. I-7975, 59 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Dėl Direktyvos 2008/95 3 straipsnyje išvardytų atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindų žr., be kita ko, 2004 m. vasario 12 d. Sprendimą *Campina Melkunie BV* (C-265/00, Rink. p. I-1699, 34 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

11 — Šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2011 m. kovo 10 d. Sprendimą *Agencja Wydawnicza Technopol prieš VRDT* (C-51/10 P, Rink. p. I-1541, 37 punktas ir jame nurodyta teismo praktika), minėtą Sprendimą *Campina Melkunie* (35 punktas ir jame nurodyta teismo praktika) ir 2003 m. spalio 23 d. Sprendimą *VRDT prieš Wrigley* (C-191/01 P, Rink. p. I-12447, 31 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

30. Taigi priežastis, grindžianti Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punkte numatytą atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindą, išreiškia būtinybę garantuoti, kad kai kurie žymenys būtų prieinami ir taip užtikrinti, kad juos galėtų laisvai naudoti visi atitinkamame sektoriuje veikianys subjektai [12]. Taigi šis principas, kilęs iš Vokietijos nacionalinės teisės („Freihaltebedürfnis“), yra esminis elementas aiškinant šį atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindą [13].

31. Iš šio reikalavimo palikti laisvai naudoti išplaukia, kad Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punkte numatytu atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindu turi būti užkertamas kelias, kad apibūdinamuosius žymenis ar nuorodas, kuriems taikomas šis reikalavimas, galėtų naudoti tik viena įmonė todėl, kad jį įregistravo kaip prekių ženklą [14]. Tačiau, kitaip nei teigiama Vokietijos doktrinoje, Teisingumo Teismas pabrėžė, jog Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punkte numatyto atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindas taikomas neatsižvelgiant į tai, ar egzistuoja konkretus, aktualus arba griežtas reikalavimas palikti laisvai naudoti, ir kad todėl nesvarbus konkurentų, kurie yra arba galėtų būti suinteresuoti naudoti nagrinėjamą žymenį, skaičius [15].

32. Antra, dėl Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b punkte numatyto atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindo reikia nurodyti, kad iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, jog svarbus bendrasis interesas glaudžiai susijęs su esmine prekių ženklo funkcija, t. y. leisti galutiniam vartotojui ar naudotojui nesuklydus atskirti prekių ženklu žymimas prekes ar paslaugas nuo kitos kilmės prekių ar paslaugų [16].

33. Nagrinėjant pateiktus prejudicinius klausimus reikia turėti omenyje šiuos bendruosius interesus.

B – *Atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindų vertinimas*

1. Dėl sąsajos tarp prekių ženklo apibūdinamojo pobūdžio ir skiriamojo požymio

34. Pirmiausia norėčiau pabrėžti, kad Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodyti atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindai yra glaudžiai susiję. Kai pagal c punktą nustatomas išimtinai apibūdinamasis pobūdis, galima remtis minėto straipsnio b punktu. Kitaip tariant, tai, kad žodinis prekių ženklas neturi skiriamojo požymio, matyti iš apibūdinamojo žymens pobūdžio, o ne atvirkščiai [17].

35. Savo analizę tęsiu remdamasis šiuo teiginiu. Šiomis aplinkybėmis vis dėlto reikia priminti, kad žymuo gali neturėti skiriamojo požymio dėl kitų priežasčių nei galimas apibūdinamasis pobūdis [18] ir kad žymens skiriamojo požymio nebuvimas negali būti grindžiamas tik jo apibūdinamuoju pobūdžiu, neatsižvelgiant į įvairius bendruosius interesus, kuriais paremti abu atmetimo pagrindai [19].

12 — Dėl Vokietijos doktrinos ypatumų, žr., be kita ko, A. Frisch *Das Freihaltebedürfnis im Markenrecht*, Nomos Verlagsgesellschaft, Baden Badenas, 2007.

13 — Generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer jau išsamiai išanalizavo reikalavimo palikti laisvai naudoti apimtį ir kilmę Vokietijos teisėje (savo išvados byloje, kurioje priimtas 2008 m. balandžio 10 d. Sprendimas *adidas AG ir adidas Benelux BV*, C-102/07, Rink. p. I-2439, 33 ir paskesniuose punktuose), todėl galiu pateikti tik kelias įvadines pastabas, leidžiančias geriau suprasti šios sąvokos reikšmę Sąjungos teisėje.

14 — Šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2006 m. sausio 12 d. Sprendimą *Deutsche SiSi-Werke prieš VRDT* (C-173/04 P, Rink. p. I-551, 62 punktas ir jame nurodyta teismo praktika); minėto Sprendimo *VRDT prieš Celltech* 75 punktą ir 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimą *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, Rink. p. I-2779, 25 punktas).

15 — Šiuo klausimu žr. minėtą Sprendimą *Agencja Wydawnicza Technopol prieš VRDT* (39 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

16 — Savo praktikoje Teisingumo Teismas šią idėją dėl prekių ženklo skiriamosios funkcijos išreiškė įvairiai. Žr., be kita ko, 2011 m. rugsėjo 22 d. Sprendimą *Interflora Inc. ir Interflora British Unit prieš Marks & Spencer plc ir Flowers Direct Online Ltd* (C-323/09, Rink. p. I-8625, 37–39 punktai); 2011 m. liepos 12 d. Sprendimą *L'Oréal SA ir kiti prieš eBay International AG ir kitus* (C-324/09, Rink. p. I-6011, 80 punktas); 2008 m. gegužės 8 d. Sprendimą *Eurohypo prieš VRDT* (C-304/06 P, Rink. p. I-3297, 56 punktas ir jame nurodyta teismo praktika) ir 2002 m. lapkričio 12 d. Sprendimą *Arsenal Football Club* (C-206/01, Rink. p. I-10273, 51 punktas).

17 — Žr. generalinio advokato D. Ruiz-Jarabo Colomer išvados byloje, kurioje buvo priimtas 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimas *DKV Deutsche Krankenversicherung prieš VRDT* (C-104/00, Rink. p. I-7561) 43 punktą.

18 — Šiuo klausimu žr. minėtą Sprendimą *Agencja Wydawnicza Technopol prieš VRDT* (46 punktas ir jame nurodytą teismo praktika).

19 — Minėto Sprendimo *Eurohypo prieš VRDT* (55–62 punktai).

36. Taip pat reikia pabrėžti, kad, kitaip, nei teigia Komisija savo rašytinėse pastabose, būtina skirti Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose įtvirtintus įvairius atsisakymo registruoti ar negaliojimo pagrindus. Iš tiesų pagal nusistovėjusią teismų praktiką, net jeigu atitinkamos taikymo sritys iš dalies sutampa, kiekvienas šių pagrindų yra nepriklausomas nuo kitų ir turi būti nagrinėjamas atskirai [20].

37. Šiomis aplinkybėmis, be to, reikia pabrėžti, kad Teisingumo Teismas jau konstatavo, kad iš kelių žodžių ar žodžio ir skaitmens sudaryto prekių ženklo apibūdinamasis pobūdis gali būti iš dalies vertinamas atskirai atsižvelgiant į kiekvieną šį žodį, tačiau bet kuriuo atveju jis turi būti taip pat konstatuotas jo sudedamųjų dalių visumos atžvilgiu [21].

38. Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog pagal bendrą taisyklę paprastas derinys elementų, iš kurių kiekvienas apibūdina prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, savybes, išlieka jų atžvilgiu apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punktą. Tačiau toks derinys gali būti neapibūdinamasis pagal šią nuostatą su sąlyga, kad jo sukeliamas įspūdis yra pakankamai tolimas nuo įspūdžio, sukeliamo paprasčiausio šių elementų junginio [22].

39. Be to, aplinkybė, jog kiekvienas iš šių elementų atskirai neturi skiriamojo požymio, nereiškia, kad šių elementų derinys negali turėti tokio požymio [23].

40. Kalbant apie žodinius prekių ženklus, kaip antai nagrinėjami pagrindinėse bylose, kurie sudaryti iš apibūdinamųjų žodžių, sujungtų su raidžių seka, apimančia pirmąsias šių žodžių raides, ir kuri, vertinama atskirai, gali būti laikoma neapibūdinamąja, kyla klausimas, ar prie apibūdinamosios sintagmos prijungus santrumpą, kuri pati savaime nėra apibūdinamoji, šie žodiniai elementai, vertinami kartu, tampa neapibūdinamojo pobūdžio arba net įgyja skiriamąjį požymį, kurio reikalaujama norint įregistruoti tokį prekių ženklą.

41. Kitaip tariant, pagrindinėse bylose reikia nustatyti, ar ta pati raidžių seka toms pačioms prekėms ir paslaugoms turi būti vertinama vienodai, neatsižvelgiant į tai, ar prekių ženkle yra tik ši raidžių seka, ar ji yra kartu su kitomis apibūdinamosiomis sudedamosiomis dalimis.

42. Tokiomis aplinkybėmis naudinga pabrėžti, kad, Teisingumo Teismo nuomone, žodinis prekių ženklas, apibūdinantis prekių ar paslaugų charakteristikas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punktą, tikrai neturi skiriamojo požymio tų pačių prekių ar paslaugų atžvilgiu [24].

43. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, panašu, kad prieš pradedant visapusį nagrinėjamų prekių ženklų vertinimą reikia atlikti elementų, iš kurių jie sudaryti, analizę.

2. Dėl prekių ženklų sudedamųjų dalių

44. Pirma, dėl bylos *Strigl* ir prekių ženklo „Multi Markets Fund MMF“ prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės mano, kad sintagma „Multi Markets Fund“ yra nuoroda, skirta žymėti paraiškoje nurodytas paslaugas, t. y. paslaugas, teikiamas būtent fondų, investuojančių įvairiose rinkose. Jis taip pat teigia, kad atitinkama visuomenė gali lengvai suprasti sintagmą „Multi Markets Fund“ sudarančius žodžius, nepaisant to, ar jie nagrinėjami atskirai, ar kaip visuma, kurią jie sudaro.

20 — Šiuo klausimu žr. minėtą sprendimą *Eurohypo prieš VRDT* (54 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

21 — Žr., be kita ko, 2009 m. vasario 6 d. Nutartį *MPDV Mikrolab prieš VRDT* (C-17/08 P, Rink. p. I-16, 38 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

22 — Minėto Sprendimo *Campina Melkunie* 39–40 punktai.

23 — Žr. šiuo klausimu 2011 m. sausio 13 d. Sprendimą *Media-Saturn-Holding prieš VRDT* (C-92/10 P, 36 punktas) ir minėtų sprendimų *Eurohypo prieš VRDT* 41 punktą ir *BioID prieš VRDT* 29 punktą).

24 — Žr., be kita ko, 2004 m. vasario 12 d. Sprendimą *Koninklijke KPN Nederland* (C-363/99, Rink. p. I-1619, 86 punktas).

45. Kalbėdamas apie atskirai nagrinėjamą raidžių seką MMF, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad ji turi būti laikoma raidžių kombinacija, kuriai *per se* negali būti priskirta apibūdinamoji reikšmė. Tačiau jis nurodo, kad ši raidžių seka yra iš karto po sintagmos „Multi Markets Fund“, dėl to darytina išvada, kad ją atitinkama visuomenė suvoks kaip minėtos sintagmos santrumpą. Jo nuomone, toks supratimas atitinka vidutinio įprastai informuoto ir pakankamai atidaus bei nuovokaus vartotojo natūralų ir akivaizdų suvokimą.

46. Kalbant apie bylą *Securvita* ir prekių ženklą „NAI – Der Natur-Aktien-Index“, reikia nurodyti, kad sąvoka „Natur-Aktien-Index“, kaip ir „Öko-Aktien“, „Umweltaktien“ ar „grüne Aktien“, žymi kai kurių ekologiškai veikiančių įmonių akcijas ir tam tikrą vertybinių popierių rūšį. Be to, žymuo „Natur-Aktie“ labai plačiai vartojamas apibūdinant įvairių produktų charakteristikas finansų srityje. Pasak nacionalinio teismo, atitinkamos visuomenės požiūriu sintagma apibūdina prekių ženklu žymimų paslaugų charakteristikas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punktą.

47. Dėl žodžių sekos NAI, kuri prieš sintagmą „Der Natur-Aktien-Index“ nurodyta su brūkšniu, nacionalinis teismas teigė, kad ji nėra bendrinė ir įprastai suprantama santrumpa, kurią atitinkama visuomenė gali laikyti paslaugų, kurioms įregistruotas prekių ženklas, charakteristikų nuoroda. Todėl, vertinama atskirai, raidžių seka NAI negali apibūdinti, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punktą, paslaugų, kurioms prekių ženklas įregistruotas, charakteristikų.

3. Dėl prekių ženklų keliamo bendro įspūdžio

48. Pirmiausia reikia nurodyti, kad nors tokias raidžių sekas, kaip nagrinėjamosios pagrindinėse bylose, vertinant atskirai, galima laikyti turinčias skiriamąjį požymį nagrinėjamais prekių ženklais žymimų paslaugų atžvilgiu, išlieka galimybė, kad atitinkamos visuomenės suvokimas turi būti analizuojamas ne tik atsižvelgiant į įvairias prekių ženklo sudedamąsias dalis, bet daugiausia – į jo keliamą bendrą įspūdį.

49. Reikia nurodyti, kad dėl pagrindinėse bylose nagrinėjamais prekių ženklais keliamo bendro įspūdžio prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad nagrinėjamos trys didžiosios raidės, t. y. MMF ir NAI, atitinka tris nagrinėjamų sintagmų žodžius, t. y. atitinkamai „Multi Markets Fund“ ir „Natur-Aktien-Index“. Todėl visuomenė galėtų lengvai atpažinti raidžių seką kaip sintagmos santrumpą, kuri kai kada nurodoma prieš, kai kada – po jos.

50. Dėl prekių ženklo „NAI – Der Natur-Aktien-Index“ sudėties, taip pat reikia pabrėžti, kad po raidžių sekos NAI yra brūkšnys, ją jungiantis su sintagma. Kaip matyti iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimo, šis brūkšnys gali būti laikomas sustiprinančiu bendrą įspūdį, kad tai tiesiog po jos esančios sintagmos santrumpa. Šiuo klausimu nacionalinis teismas pažymi, kad šios išvados nepaneigia tai, kad santrumpoje NAI nėra pirmosios artikelio „der“, esančio po jos nurodytoje sintagmoje, raidės, nes artikelis „der“ yra papildomas elementas, palyginti su aiškiais daiktavardžiais, kurių pirmosios raidės perimtos nagrinėjamoje santrumpoje.

51. Tokiomis aplinkybėmis visiškai papildomai nurodysiu, kad VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos motyvai susiję su prekių ženklo „NAI – Der Natur-Aktien-Index“ registracija kaip Bendrijos prekių ženklo, man atrodo, nelabai įtikina. Pasak VRDT, atskirai vertinama raidžių seka NAI neturi jokios apibūdinamosios reikšmės ir niekas nepasikeičia prijungus sintagmą „Der Natur-Aktien-Index“. Ji manė, kad, padarius kitokią išvadą, tokia raidžių seka „vėliau“ visa galėtų tapti apibūdinamąja prijungus apibūdinamuosius žodinius elementus [25].

25 — Žr. visų pirma minėto 2009 m. spalio 15 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo byloje R 1630/2008-4 12 ir 16 punktus.

52. Žinoma, neatmetama galimybė, kad tokios raidžių sekos pačios savaime gali turėti skiriamąjį požymį, nes *per se* gali nurodyti kitas santrumpas ir kad jos *per se* neapibūdina nagrinėjamais prekių ženklais žymimų prekių ar paslaugų. Vis dėlto norėčiau pabrėžti, kad paprastas vartotojas prekių ženklą dažniausiai suvokia kaip visumą ir nenagrinėja įvairių jo detalių [26].

53. VRDT sprendime išdėstytu požiūriu nepaisoma bendrojo įspūdžio, į kurį, kaip jau nurodžiau, reikia atsižvelgti vertinant Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose išvardytus atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindus. Atsižvelgiant į bendrą įspūdį, kurį sukelia prekių ženklai, sudaryti iš sintagmos, apibūdinančios nagrinėjamas prekes ir paslaugas, ir raidžių sekos, apimančios pirmąsias minėtą sintagmą sudarančių žodžių raides, ši seka, panašu, yra tokių prekių ženklų dominuojantis elementas. Mano nuomone, raidžių seka, apimanti pirmąsias nagrinėjamą sintagmą sudarančių trijų žodžių raides, negali sukelti įspūdžio, pakankamai tolimo nuo įspūdžio, kurį sukelia paprasčiausias prekių ženklo sudedamųjų dalių junginys.

54. Reikia pridurti, kad raidžių seka, kurią atitinkama visuomenė suvokia kaip sintagmos, prie kurios ji prijungta, santrumpą, negali būti svarbesnė už viso prekių ženklo sudedamųjų dalių visumą, ir taip yra net jeigu galima manyti, kad seka pati savaime yra skiriamoji. Taigi prekių ženklo vieno elemento, t. y. raidžių sekos, apibūdinamasis pobūdis akivaizdus atsižvelgiant į visą prekių ženklą. Todėl, pavyzdžiui, įsivaizduoto žodinio prekių ženklo „Two for tea – 24T“ sukeliamas bendras įspūdis skiriasi nuo sukeliamo prekių ženklu „24T“.

55. Pabrėžiu faktą, kad prekių ženklo reikšmė turi būti nustatyta visapusiškai. Atlikus visapusį prekių ženklo, kurio sudedamosios dalys glaudžiai susijusios vienos su kitomis ir dvi dalys viena kitą paaiškina, vertinimą daroma kitokia išvada, nei atskirai išnagrinėjus kiekvieną šią sudedamąją dalį.

56. Dėl šios priežasties, remdamasis visapusiu tokių prekių ženklų, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, vertinimu, manau, kad, visuomenės požiūriu, santrumpa, kuri pati savaime nėra apibūdinamoji, turi apibūdinamąjį turinį, kuris matyti iš sintagmos, prie kurios ji yra prijungta, nes sujungti vienas kitą paaiškinantys skirtingi elementai. Iš to matyti, kad raidžių seka, apimanti pirmąsias sintagmą sudarančių žodžių raides, palyginti su ja, užima tik papildomą padėtį, dėl to darytina išvada, kad elementas, sudarytas iš tokios raidžių sekos, yra nereikšmingas, kalbant apie bendrą tokio prekių ženklo keliamą įspūdį [27]. Apibūdinamojo pobūdžio sintagma bendrai vertinamam prekių ženklui suteikia apibūdinamąjį pobūdį.

57. Nepaisant šios išvados, reikia atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą dėl Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose numatytų atitinkamai atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindų taikymo srities tiek, kiek tai susiję su tokiais, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, prekių ženklais.

4. Dėl pasirinkimo tarp Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose numatytų atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindų

58. Dėl skirtumo, kurį reikia daryti tarp Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktų prekių ženklų, kaip nagrinėjamieji pagrindinėse bylose, atveju, reikia atsižvelgti ne tik į nagrinėjamų prekių ženklų apibūdinamąjį pobūdį, kuris turi būti nustatytas remiantis bendru jo keliamu įspūdžiu, bet ir į bendruosius interesus, kuriais grindžiami atitinkami atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindai. Taigi dar sykį reikia pabrėžti, pirma, reikalavimą palikti laisvai naudoti, susijusį su kai kuriais žymenimis, ir, antra, skiriamąją prekių ženklo funkciją, kuri turi leisti atskirti prekių ženklu žymimas prekes ir paslaugas nuo kitos kilmės prekių ir paslaugų.

26 — Galimybės supainioti vertinimo klausimu žr., be kita ko, 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimą *Calvin Klein Trademark Trust prieš VRDT* (C-254/09 P, Rink. p. I-7989, 45 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

27 — Pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Calvin Klein Trademark Trust prieš VRDT* 57 punktą.

59. Atsižvelgiant į tai, jeigu būtų pritarta prekių ženklo, sudaryto tik iš apibūdinamųjų žymenų ar nuorodų, kuriomis naudotis galimybės turi būti užtikrintos visiems, registracijai, tai prieštarautų Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtinto atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindo esmei.

60. Norint užtikrinti visišką laisvo naudojimo tikslo įgyvendinimą, Teisingumo Teismas nurodė, kad nebūtina, jog paraiškos įregistruoti pateikimo metu Reglamento Nr. 4/95 3 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti prekių ženklą sudarantys žymenys ar nuorodos būtų realiai naudojami apibūdinti prekę ar paslaugą, kuriai pateikta paraiška įregistruoti prekių ženklą, arba šių prekių ar paslaugų charakteristikas. Pakanka, kad šie žymenys ir nuorodos galėtų būti naudojamos siekiant šių tikslų [28]. Todėl remiantis 3 straipsnio 1 dalies c punktu turi būti atsisakyta registruoti žodinį žymenį, jei bent viena iš galimų jo reikšmių apibūdina atitinkamų prekių ar paslaugų charakteristiką [29].

61. Tačiau Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punkto formuluotėje nurodyti tik iš apibūdinamųjų žymenų ar nuorodų sudaryti prekių ženklai. O pagrindinėje byloje ginčijami prekių ženklai sudaryti, pirma, iš apibūdinamųjų elementų (sintagmos) ir, antra, iš elementų, kurie patys savaime nėra apibūdinamieji (raidžių sekos). Kaip jau nurodžiau, tokiu atveju apibūdinamoji raidžių sekos, kuri pati savaime nėra apibūdinamoji, reikšmė matyti atlikus visapusį prekių ženklo vertinimą. Konkrečiau kalbant, reikia nurodyti, kad minėtų raidžių sekų apibūdinamasis pobūdis matyti iš sintagmos žodžių, kurių pirmosios raidės sudaro nagrinėjamą seką.

62. Reikia pabrėžti, kad nėra jokios būtinybės palikti laisvai naudoti nei tokių raidžių sekų, nagrinėjamų atskirai, nei prekių ženklo, kaip visumos, nes net jeigu turi apibūdinamąją reikšmę, jis nėra sudarytas tik iš tokių žymenų ar nuorodų. Dėl šios priežasties norint nagrinėti pagrindinėje byloje nagrinėjamus prekių ženklus reikia remtis Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b punkte numatytu skiriamuoju požymiu.

63. Kalbant apie tokios elementų kombinacijos skiriamąjį požymį, kaip jis suprantamas pagal minėto straipsnio b punktą, nacionalinis teismas turi patikrinti, ar ginčijami prekių ženklai, vertinant jų visumą, gali, ar ne garantuoti esminę prekių ženklo funkciją, kuri yra atskirti jais žymimas prekes ir paslaugas nuo kitos kilmės prekių ar paslaugų. Svarbu išsiaiškinti, ar apibūdinamųjų elementų ir elemento, kuris pats savaime nėra apibūdinamasis, bet toks yra nagrinėjamame prekių ženkle, kombinacija gali sukelti įspūdį, pakankamai tolimą nuo įspūdžio, kurį sukelia paprastas šių elementų junginys [30].

64. Galiausiai, kalbant apie bendrą prekių ženklo, sudaryto iš apibūdinamosios sintagmos ir raidžių sekos, apimančios pirmąsias šios sintagmos raides, junginio vertinimą, manau, kad raidžių seka, kuri pati savaime nėra apibūdinamoji, įgyja apibūdinamąjį pobūdį šiomis specifinėmis aplinkybėmis. Tačiau kadangi iš tokių elementų sudarytas prekių ženklas nėra išimtinai sudarytas iš apibūdinamųjų žymenų ar nuorodų, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies c punktą, būtina taikyti Direktyvos 2008/95 3 straipsnio 1 dalies b punktą, norint įvertinti galimybę įregistruoti šios rūšies prekių ženklą.

28 — Žr., be kita ko, minėtą Sprendimą *Agencja Wydawnicza Technopol prieš VRDT* (38 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

29 — Žr., be kita ko, 2010 m. vasario 5 d. Nutartį *Mergel ir kt. prieš VRDT* (C-80/09 P, Rink. p. I-17, 37 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

30 — Šiuo klausimu žr. 2010 m. vasario 25 d. Sprendimą *Lancôme parfums et beauté & Cie SNC prieš VRDT* (C-408/08 P, Rink. p. I-1347, 61 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

V – Išvada

65. Atsižvelgdamas į pateiktus svarstymus, Teisingumo Teismui siūlau taip atsakyti į *Bundesgerichtshof* pateiktus prejudicinius klausimus:

„Žodinis prekių ženklas, sudarytas iš apibūdinamosios sintagmos ir raidžių sekos, kuri pati savaime nėra apibūdinamoji ir apima kiekvieno sintagmos žodžio pirmąsias raides, junginio, kuris, vertinamas visas, gali būti suprastas kaip apibūdinamųjų nuorodų ar santrumpų, kurios viena kitą paaiškina, derinys, turi būti vertinamas atsižvelgiant į atsisakymo registruoti ir negaliojimo pagrindą, numatytą 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 3 straipsnio 1 dalies b punkte, o ne į atsisakymo registruoti ar negaliojimo pagrindą, numatytą šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies c punkte, nes toks prekių ženklas nėra sudarytas vien iš apibūdinamųjų žymenų ar nuorodų.“